

РЕШЕНИЕ

№ 459

гр. Пловдив, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Габриел Р. Русев

при участието на секретаря Христина Ал. Борисова
като разгледа докладваното от Габриел Р. Русев Административно
наказателно дело № 20215330208427 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по депозирана жалба от „ДЖИРО – ТРЕЙД“ ООД, ЕИК 115004330, със седалище и адрес на управление: **, управлявано от И.С.Н. и Г.Н.Н., срещу наказателно постановление (НП) № 272/2021 от 09.12.2021 г., издадено от ** на Териториална дирекция Митница Пловдив, с което за повторно извършено нарушение на чл. 44, ал.1, т.6 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева, на основание чл. 110, ал. 4 във вр. с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС. В жалбата се сочи, че наказателното постановление е неправилно и незаконосъобразно. Сочи, че жалбоподателят бил заплатил дължимата сума преди съставянето на АУАН. Излага съображения, че случаят бил маловажен. При издаване на АУАН било извършено нарушение, тъй като бил съставен само в присъствието на един свидетел. Твърдяната повторност се посочвала едва в наказателното постановление, а следвало да се посочи и в АУАН. Моли съда да отмени наказателното постановление. Претендира разноски.

Законните представители на жалбоподателят „ДЖИРО – ТРЕЙД“ ООД, редовно призовани, не се явяват в съдебно заседание, представляват се от адв. П. от АК - Пловдив, преупълномощен от адв. А.Д., който поддържа подадената жалба. Излага подробни съображения в нейна подкрепа. Моли съда да отмени наказателното постановление. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт З.Р., която оспорва жалбата и пледира за

потвърждаване на атакуваното наказателно постановление, като правилно и законосъобразно. Излага съображения, че не било извършено процесуално нарушение. Нарушението било доказано. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира и приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

На 15.10.2021 г. била извършена проверка в информационната система на Агенция "Митници" – Българска акцизна централизирана информационна система /БАЦИС/, за администриране на задълженията за акциз на лицензираните и регистрирани по ЗАДС лица. Целта на проверката била законосъобразното заплащане на акциз в размер на 334.07 лв., деклариран при подаване на акцизна декларация № BG 003000/02-05075/07102021 за данъчен период 01.09.2021г. - 30.09.2021г. от "ДЖИРО-ТРЕЙД" ООД, ЕИК 115004330, с ** И.С.Н. и Г.Н.Н. - заедно и поотделно, в качеството му на лицензиран складодържател по чл. 47, ал.1 от ЗАДС, и с ИНЛС № BGNCA00067000 и ИНДС BGNCA00067001.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол от 15.10.2021 г., изготвен по реда на чл. 50, ал.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/. Установено било нарушение на разпоредбата на чл. 44, ал.1, т.6 от ЗАДС, (в редакцията от ДВ бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г. към момента на извършване на нарушението), съгласно която дължимият акциз се внася в републиканския бюджет по сметка на компетентното митническо учреждение, в случая Митница Пловдив, от лицензирания складодържател. Заплащането на акциза, деклариран в подадената за данъчния период акцизна декларация, се извършва в срока по смисъла на чл. 87, ал.2 от ЗАДС(в редакция - ДВ, бр. 96 от 2019 г., в сила от 1.01.2020 г), вр. чл. 44, ал.1, т.6 от ЗАДС, а именно в 14 – дневен от приключване на данъчния период, за който се отнася, в случая до 14.10.2021 г.. Към момента на извършване на справка на 15.10.2021 г. не бил платен дължимият акциз по горепосочената декларация.

С оглед връчена покана, изх. № 32-331225/19.10.2021 г. на ТД Митница Пловдив на И.С.Н. в качеството си на ** на "ДЖИРО-ТРЕЙД" ООД на 03.11.2021 г. същият се явил за даване на обяснения и съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В дадените обяснения, като причина за неплащането на дължимия акциз, било посочено, че същият е възпрепятстван да осъществява функциите си на **, поради възникнал спор с бивш съдружник, който му ограничил достъпът до завода и магазина.

В същия ден бил съставен АУАН № 186/03.11.2021 г. в присъствието **я И.С.Н., за извършено от жалбоподателя "ДЖИРО-ТРЕЙД" ООД

административно нарушение по чл. 44, ал.1, т.6 от ЗАДС, за това че до 14.10.2021 г. не е внесло дължимият акциз по акцизна декларация №BG003000/02-05075/07102021 в републиканския бюджет по сметка на митническото учреждение –ТД Митница Пловдив, в 14 – дневен срок, след изтичане на задължения данъчен период 01.09.2021г. – 30.09.2021г. **ят се запознал със съдържанието на акта и го подписал без възражения. В тридневния срок постъпило възражение от страна на **я на дружеството – Г.Н.Н., чрез адв. А.Д.. Въз основа на съставения АУАН, административно-наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление.

От показанията на свид. Е.Р. актосъставител се установява, че имат практика в митницата, след приключване на данъчен период, който е от първо до четиринадесето число от месеца, за приемане на акцизни декларации, да правят справки за заплатен акциз. Съответно задължение на подаващите акцизни декларации е да заплатят в срока задължението, декларирано в декларацията в периода след отчетния период. Това в конкретния случай било от първи до четиринадесети септември. Декларацията била подадена своевременно, но заплащането било станало след установения срок. Това обстоятелство била установила при общо разглеждане на декларации – погасени и непогасени в митническите системи. Тя лично предявила акта. Възражения по акта не е имало. Проверката била извършена по документи в системата на митническата администрация. Съдът дава вяра на показанията на разпитания в качеството си на свидетел актосъставител. Това е така, тъй като показанията му са логични, последователни, обективно дадени, незаинтересовани от изхода на делото, и се подкрепят изцяло и са в синхрон с другите събрани по делото доказателства, в това число писмените такива. Основания за критика по отношение на тези свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното му качество – служител на въззиваемата страна, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от негова страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвежда в показанията си. И това е така предвид липсата на вътрешни противоречия (както вече бе посочено), от друга страна, те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници, както и с писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими в писмените доказателства от АНП. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие посочени гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето, мястото и начинът на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на извършената проверка. Описва с детайли приетата от

съда, а и контатирана в АУАН и НП, фактическа обстановка по делото, която изяснява изцяло времето, мястото и начинът на изпълнение на административното деяние. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха тези свидетелски показания, които са вътрешно безпротиворечиви, логични и взаимно допълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетеля.

От приложените по делото платежно нареждане и извлечение се установява, че дължимият акциз в размер на 334.07 лева е внесен от жалбоподателя в деня на извършената проверка- 15.10.2021г.

В събраните по делото доказателствени материали не се наблюдава противоречие относно мястото, времето и начинът на извършване на нарушението. Гореизложената фактическа обстановка в АУАН и НП съдът прие за съответна на осъществилото се в действителността въз основа на приложения по преписката АУАН и НП. В конкретния случай, констатациите в АУАН не се опровергават от събраните по делото доказателства. Всъщност, изцяло се потвърждават от показанията на актосъставителя на АУАН, който в съдебно заседание изрично потвърди констатациите в АУАН. При непосредствения си разпит пред съда потвърди с детайли, отразената в АУАН фактическа обстановка, която е възприел лично и непосредствено. Поради изложеното съдът намира, че са налице основания да се даде пълен кредит на доверие на показанията на актосъставителя при съставяне на АУАН. Констатациите посочени в АУАН и НП съответстват изцяло и се подкрепят и от събраните по делото писмени доказателствени средства, които от своя страна са в пълен синхрон с гласните доказателствени средства.

Съдът, при така изяснената фактическа обстановка, намира за установено от правна страна следното:

Подадената жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежно и активнолегитимирана страна, в преклузивния срок по чл.59 ал.2 от ЗАНН, срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, предвид което е породила присъщия си суспензивен спиращ изпълнението и деволутативен сезиращ съда ефект, и следва да бъде разгледана по същество.

На базата на всички събрани по делото доказателства, съдът приема за установено, че действително на датата, начинът и мястото отразени в АУАН и НП, жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение.

Правилно и законосъобразно е проведена цялата административно-наказателна процедура по ангажиране на административна отговорност, повдигане на административно обвинение и налагане на административно наказание. В този смисъл не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до ограничаване или нарушаване на гарантираното от закона право на защита на нарушителя или да водят до невъзможност нарушителя да разбере в точно какво административно нарушение е обвинен.

Съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните

изисквания на ЗАНН за съдържание, като материалната компетентност на административнонаказващия орган следва от така представената Заповед № ЗАМ-1084/32-246797 от 02.08.2021 г. на ** на Агенция "Митници".

В хода на административно наказателното производство при съставянето на АУАН не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на административнонаказателното производство по налагане на наказание на жалбоподателя, нито са ограничени правата му. АУАН е издаден при спазване на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 43 от ЗАНН и не създава неяснота относно нарушението, която да ограничава право на защита на жалбоподателя. Актът съдържа описание на обстоятелствата на нарушението, от значение за съставомерността му и за параметрите на вмененото нарушение, не е ограничено правото на жалбоподателя по чл. 44 от ЗАНН в тридневен срок от съставяне на акта да направи и писмени възражения по него, от което същия се е възползвал. Нарушението е било установено на 15.10.2021 г., като са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Атакуваното НП съдържа реквизитите по чл. 57 от ЗАНН и в него не съществуват съществени пороци, водещи до накърняване правото на защита на жалбоподателя. Фактическата обстановка, изложена в АУАН, изцяло кореспондира на тази посочена в НП. Както в АУАН, така и в НП подробно са изброени съставомерните обективни признаци на допуснатите нарушения и нарушените правни норми.

Безспорно се установява, че извършеното обективира признаците на нарушение по чл. 44, ал. 1, т. 6 от ЗАДС, а именно дружеството не е заплатило дължимият акциз по акцизна декларация № BG003000/02-05075/07102021 г. в размер на 334,07 лв., в срока за подаване на декларацията – до 14.10.2021 г. включително. Нарушението е извършено на 15.10.2021 г., както надлежно е отбелязано в НП и АУАН и е установено същия ден.

Въз основа на правилно установена фактическа обстановка, съвсем законосъобразно административно наказващия орган е счел, че с действията си жалбоподателят е допуснал нарушение на чл. 44, ал. 1, т. 6 ЗАДС, тъй като обективно е пропуснат определеният в закона срок за заплащане на акциза, при съществуващо такова задължение.

Приложена е и правилната санкционна норма, като се има предвид че нарушението е извършено при повторност по смисъла на чл. 4, т. 17 от ЗАДС, нарушението е извършено в срок една година от влизането в сила на друго наказателно постановление, с което лицето е било наказано за същото по вид нарушение. С НП № 124/2020 от 22.12.2020 г. на ТД „Тракийска“ Агенция митници за извършено нарушение на чл. 44, ал.1, т.6 от ЗАДС, на "ДЖИРО-ТРЕЙД" ООД ЕИК 115004330 е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 200.00 /двеста/ лева, на основание чл. 110, ал. 1 от ЗАДС. Това НП е влязло в сила, като необжалвано на 15.01.2021 г.. По този въпрос двете страни не спорят. Процесното НП е

издадено за извършено нарушение на 15.10.2021г., т. е. в едногодишният срок от влизане в сила на НП за първото също по вид нарушение.

Неоснователни са възраженията на представителя на жалбоподателя изразени в съдебно заседание, че в АУАН липсвала част от описанието на деянието – повторността, което нарушавало правото му на защита. Приложението на квалифицирания състав за повторност по чл. 110, ал.4 от ЗАДС е от компетенцията единствено на административнонаказващия орган с изготвеното от него НП, а не на актосъставителя. Именно административнонаказващия орган е този, който на база констатациите в АУАН, прилага в НП относимата санкционна разпоредба, включително когато квалифицираща санкционна разпоредба визира хипотезата на повторност. Не следва да се очаква актосъставителят да твърди за повторност, доколкото последното касае единствено въпроса за административното наказание, което е от компетенциите изцяло на административнонаказващия орган. Посоченото не противоречи и на цитираното Тълкувателно решение № 8/2021 г. на ВАС, доколкото същото се отнася за тълкуването на правомощието на районния съд. В случая изменението на обвинението е извършено още с издаването на НП, затова цитираното ТР № 8/2021г на ВАС не намира приложение. На следващо място, настоящият състав на съда намира, че дали едно деяние е повторно или не е, е относимо обстоятелство единствено при определяне размера на административното наказание. Повторността не определя осъществен ли е съставът на нарушението, което в случая е безспорно установено. В разпоредбите на чл.42 от ЗАНН няма поставено изискване да бъде посочена санкционната разпоредба, която следва да се приложи, както и вида и размера на наказанието. Задължителни реквизити на АУАН са единствено елементите от обективна страна- дата и място на нарушението, описанието му и обстоятелствата, при които е извършено, както и елемент от субективна страна- субект при деяния, извършени от физически лица. Изискването на чл.42, т.4 от ЗАНН за описание на нарушението чрез всички елементи от фактическия състав на деянието е спазено при съставянето на АУАН . Съгласно чл.57, ал.1, т.7 от ЗАНН, едва при издаване на наказателно постановление към елементите по чл.42, т.т.2 -5 от ЗАНН се допълват видът и размерът на наказанието, за определянето на което е от значение, дали деянието е повторно или не. Дейността по определяне на вида и размера на наказанието е в правомощията на административнонаказващия, който издава НП, при съобразяване с разпоредбата на чл.27, ал.3, във връзка с ал.1 от ЗАНН, за определяне на по-тежко наказание при отегчаващи обстоятелства, включително и при повторност на деянието. Обстоятелството, че едва в процесното НП е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност, но не и в издадения преди това АУАН, не сочи на съществено процесуално нарушение, тъй като повторността има отношение само към размера на наложената санкция, но не и към установяване на фактическия състав, при наличието на който се ангажира отговорността на нарушителя. В

този смисъл Решение № 853/ 26.04.2021г. постановено по канд № 599/2021г. по описа на Административен съд- Пловдив.

Неоснователно е възражението в жалбата, за допуснато съществено процесуално нарушение поради липсата на посочени поне двама свидетели при съставянето на АУАН. В случая актът е бил подписан от свидетел по чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, който е присъствал при установяване на нарушението, поради което не е било необходимо осигуряването на други двама свидетели по чл. 40, ал. 3 от ЗАНН. Това, че свидетелят по акта, който е присъствал, е един, не води до необходимост от осигуряване на поне още един, за да станат свидетелите двама. Използваният термин "свидетели" в разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН не се свързва непременно с изискването те да са повече от един. Когато това е търсено от законодателя, то той го сочи изрично - така например в чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, където се изискват "двама други свидетели". Употребата на свидетели в множествено число в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН сочи, че няма пречка да се впишат и повече свидетели, ако те са присъствали при установяване на нарушението. Не е налице нередовност на акта, а още по-малко съществено процесуално нарушение. В случая свидетелят по АУАН е бил и очевидец, присъствал е при установяване на нарушението, като непосредствено е възприел обстоятелствата по неговото извършване, което представлява достатъчна гаранция за установяване на обективната истина. Следователно правото на защита на жалбоподателя не е било ограничено по никакъв начин, нито е нарушен редът за установяване на нарушението. По нататък, не е налице съществено процесуално нарушение когато АУАН е съставен при само един свидетел, в случаите когато липсва спор за датата на съставяне на АУАН, както е в настоящият случай. Свидетелите при съставянето на акта удостоверяват факта на съставянето му и датата на съставянето му, а в хипотезата на съставен АУАН в присъствие на нарушителя, както е в случая, - датата на съставяне е безспорна. Следва да се посочи, че дори непосочването на свидетели- очевидци в АУАН не се възприема за съществено нарушение- непосочването им във всички случаи е нередовност на АУАН, а дали тя е съществена следва да се преценява във всеки отделен случай, с оглед това дали е възпрепятствала разкриването на обективната истина. Свидетелят при съставяне на АУАН гарантира спазване на реда за съставяне на АУАН, като всички действия по съставяне на АУАН, следва да бъдат извършени със знанието на санкционираното лице. Както бе посочено, в случая датата на съставянето на акта не е спорна, при което отсъствието на втори свидетел не е съществен пропуск, водещ до извод за незаконосъобразност на наказателното постановление. В този смисъл Решение № 500/ 09.03.2021г. по канд № 83/2021г. по описа на Административен съд- Пловдив, Решение № 390/ 22.02.2021г. по канд № 2961/2020г. по описа на Административен съд- Пловдив, Решение № 4/04.01.2021г. по канд № 2951/2020г. по описа на Административен съд- Пловдив. Следва да бъде отбелязано и, за пълнота, че АУАН се счита завършен с поставяне на подпис на актосъставителя, а съдържанието му може

да е набрано и преди това- за да е спазено право на нарушителя да присъства при съставяне на акта е достатъчно да е присъствал при подписване на АУАН и да му е дадена възможност да направи възражения, което в конкретния случай е сторено, като в графата за възражения е посочено „нямам“, предвид което му е охранено в пълна степен правото на защита. В този смисъл Решение № 685/ 06.04.2021г. по канд № 142/ 2021г. по описа на Административен съд- Пловдив.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя относно това, че свидетел по съставеният акт, въз основа на който е издадено процесното НП е колега на актосъставителя и служител в ТД Митница Пловдив. На практика често се наблюдава посочената хипотеза, когато един от служителите на контролните органи съставя АУАН, а друг е свидетел по него. Това не води до опорочаване на производството по установяване на нарушение и издаване на НП. В закона не е предвидено такова ограничение. Освен това всички доказателства по преписката се преценяват в цялост и в конкретния случай не се наблюдават съществени противоречия. Следва да се има предвид, че нарушението на процесуалните правила е съществено тогава, когато е засегнало възможността за адекватно упражняване правото на защита на страна в производството, като по отношение на жалбоподателя такова би било налице, ако е довело до невъзможност на същия да разбере за какво именно негово поведение и въз основа на какъв акт бива санкциониран. В АУАН, с който е повдигнато обвинението на "ДЖИРО-ТРЕЙД" ООД, за нарушение по чл. 44,, ал. 1, т. 6 от ЗАДС, както и в атакуваното НП е посочено времето, мястото, участието на нарушителя и неговите пълни данни, т. е. всички съставомерни признаци на деянието. Видно е, че АУАН е подписан лично от **я на "ДЖИРО-ТРЕЙД" ООД, при това без възражения.

Неоснователно е възражението, че следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на обществена опасност за установения ред на държавно управление в сравнение с други нарушения от този вид, още повече, че дружеството и в миналото е извършило такова същото нарушение. В тази връзка следва да се посочи, че понятието "маловажен случай" се съдържа в чл.93 т.9 от Наказателния кодекс, чиито разпоредби, съгласно чл.11 от ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл.93 т.9 от НК, "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. Действително нарушението е отстрането непосредствено след констатирането му, само с един ден закъснение, но затова наложената санкция е в минимален размер. Следва да се има предвид, че дружеството и друг път е наказвано и очевидно това наказание не е изпълнило своята предупредителна и възпираща функция, след като в едногодишен срок е извършено ново нарушение от наказаното дружество. Чл. 28 от ЗАНН, в

редакцията към момента на извършване на нарушението - ДВ, бр. 105 от 1991 г., предвижда, че за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. В случая извършеното нарушение, вече е повторно и затова нарушителят не може да бъде предупреден да не извършва повторно нарушението. Отделно от това, нарушението води до неотразяване на приходи, дължимият и незаплатен акциз е в размер на 334.07 лв, което е половината от средната работна месечна заплата за страната, в случаят не е налице доброволност за заплащане на дължимият акциз, тъй като същият е заплатен след извършената проверка, и по делото няма данни за намерение на жалбоподателя да заплати акциза преди извършване на проверката. В този смисъл, недоказано и нелогично е твърдението му в писменото обяснение, че е бил в невъзможност да изпълнява задълженията си, тогава как е имал такава възможност, непосредствено след извършената проверка. Отделно от това, след служебно направена справка в Търговски регистър се установява, че дружеството жалбоподател от 24.01.2019г. се представлява заедно и поотделно от двама **- И.Н. и Г.Н., и няма данни за прехвърляне на дружествен дял, поради което съдът приема, че жалбоподателят е имал обективна възможност да внесе своевременно дължимият акциз. На следващо място, следва да бъде отбелязано, че наличието на предходни наложени наказания за същото нарушение, както е в конкретния случай, само по себе си изключва определянето на случая като маловажен, доколкото говори за липса на инцидентност на проявата. В този смисъл Решение № 1273/ 23.06.2021г. по канд № 1035/ 2021г. по описа на Административен съд- Пловдив.

Предвид гореизложеното, издаденото наказателно постановление е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Съобразно изхода на спора, на основание чл. 63д, ал. 5 вр. ал. 4 от ЗАНН и направеното от въззиваемата страна искане, следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство. Възнаграждението следва да бъде определено от съда съобразно нормата на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ в размер между 80 лв. и 150 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото и извършените процесуални действия, съдът определя минималния размер от 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение, като разноски по делото.

Така мотивиран, Районният съд Пловдив

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 272/2021 от 09.12.2021 г., издадено от ** на Териториална дирекция Митница Пловдив, с което на „ДЖИРО – ТРЕЙД“ ООД, ЕИК 115004330, със седалище и адрес на

управление: **, управлявано от И.С.Н. и Г.Н.Н. – заедно и поотделно, на основание чл. 110, ал. 4 във вр. с чл. 110, ал. 1 от ЗАДС е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500,00 /петстотин/ лева, за повторно извършено нарушение на чл. 44, ал.1, т.6 от Закона за акцизите и данъчните складове /ЗАДС/.

ОСЪЖДА „ДЖИРО – ТРЕЙД“ ООД, ЕИК 115004330, със седалище и адрес на управление: **, управлявано от И.С.Н. и Г.Н.Н., **ДА ЗАПЛАТИ** на Териториална дирекция Митница Пловдив сумата в размер на 80,00 /осемдесет/ лева, представляваща разноски в настоящото производство за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Административен съд гр.Пловдив по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____